

УКРАЇНСЬКІ

РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Corner Fritchard & McGregor Sts.

Winnipeg, Manitoba

РИК П.

Ч. 4.

СЕРЕДА, 28 СІЧНЯ, 1920.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 28th 1920.

№ 4.

VOL. II.

Новинки.

Варшава доносить, що совітська кавалерія увійшла до Персії і Індії.

ЛОНДОН, 26 січня. — Недатована бездротна депеша з Варшави доносить про більшовицьку погалоску, що червона кавалерія увійшла до Персії і Індії.

Заняли міста на Кавказі.

Більшовицький бездротний комунікат отриманий тут в неділю вечором доносить про заняття Долинської і Казанської в околицях Крічева на Кавказі. Сей комунікат додає, що завзяті бої ведуться в околицях Новочеркаська, де совітська армія заняла Мартинівку і Сергінську.

Совітська армія дійшла до китайської границі.

ЛОНДОН, 26 січня. Офіційна заява видана совітським правительством в Москві каже, що більшовицькі селянські корпуси дійшли в околиці Кобдо, на західнім краю Монголії, до китайської границі.

Заняли Перекоп.

Бездротна депеша з Москви доносить про заняття совітськими військами Перекопу, 60 миль на південний захід від Херсону, на Україні.

(Перекоп є брамою до Кримського півострову з'їзав цілковито відірваний від континенту).

Більшовики взяли в полон цілу польську армію.

ЧТА, Східна Сибір, 25 січня. — Каблетрама від Дж. Рея, бувшого американського консула в Іркутську доносить, що більшовики взяли в полон цілу польську армію, а з нею і кількох Американців: полковника, сімох інженерів, пану Форд та кількох членів Американського Червоного Хреста.

Денікін втік до Константинополя.

ПАРИЖ, 27 січня. — Депеша з Сірію до "Ехо де Паріс" доносить, що ген. Денікін і його штаб втіли на британським кораблі до Константинополя, столиці Туреччини.

Сибірські повстанці заняли Нікольск-Уссурийск.

ПЕКИН, 27 січня. — Вісті з Харбіна доносять, що повстанці заняли при малим опорі Нікольск-Уссурийск, в районі ріки Усури на Сибірі. Аліантських військ в Нікольск-Уссурийську революціонери не зачіпали — сі військово опускають тепер місто так скоро як лише можливо.

Чехи оточені совітськими військами.

На захід від Іркутська Чехи оточені з обох боків червоними військами і між ними ведуться щоденно бої. Чеська головна квартира є залярмована, що в Іркутську панує соціал-революційний режим, ко-

звітали втрачені" (попали в руки совітської армії).

Житє Колчака в небезпеці.

ЛОНДОН, 24 січня. — Потверджуючи доносене, що адмірал Колчак є вилізев революціонерів в Іркутську, харбинський кореспондент "Дейли Мейл" доносить також, що Колчака поставлять під суд і його житє є в небезпеці.

Сподіють ся капітуляції Одеси кожної хвили.

ЖЕНЕВА, 26 січня. — Румунське пресове бюро в Берні каже, що всі аліантські консули в Одесі опустили те місто і вийшли до Трапезунту в Малій Азії; в Одесі остали лише представники Злучених Держав і Аргентини, аби заступити там чужинеське населене.

Депеша додає, що двадцятьтисячна червона армія, яка є добре екіпована і має літаки, машини карабини та тенки, забрали від Бритійців, установили ся на віддалі артилерійного вистрілу від Одеси, котрої капітуляції сподіють ся з дня на день. В-місті має панувати паніка.

Одеса і Рига — порти для торговлі.

ЛОНДОН, 20 січня. — Назначене торговельних зносин з Росією представляє технічні труднощі, які дали ся розв'язати на основі "свободних пристаней". Кажуть, що антанта буде просити більшовиків, аби згодили ся на заснованне таких пристаней в північній і південній Росії. На ту ціль будуть вибрані правдоподібно Рига на півночі а Одеса на полудні.

Совітська армія заняла Одесу.

БАЗИЛЕЯ, 16 січня. — Одержані тут часописні телеграми доносять, що більшовики заняли Одесу, головну російську пристань над Чорним морем.

Заняли Єлисаветград.

ЛОНДОН, 27 січня. — Бездротна депеша з Москви доносить, що більшовицькі війська заняли важне місто Єлисаветград, на північ від Ніколаєва а на полудневий захід від Чигирина.

Каже, що совітська армія на Сибірі не стрічала опору.

ЛОНДОН, 27 січня. — Харбинський кореспондент "Дейли Мейл" телеграфує, що почавши від Уралу, Колчакова армії, з винятком одного опорного козака, не ставляла більшовицького опору. Всі доносення про тяжкі бої є вимудкою, заявляє він.

В самім Омську піддало ся 40 тисяч.

"Сорок тисяч жовнів піддало ся в Омську без жадного вистрілу", продовжує кореспондент. "Величезні засоби матеріялів попали в руки більшовиків. Через лінивство і недбалість російських (Колчакових) дійскових властей, а Омська не вивезено нічого, а винятком "державної" каси, і всі ті величезні засоби, до старчувані Англією від 1918 р.

Страшний тиф в останках бувшої Петлорової армії.

ВАРШАВА, 20 січня. — Ціла 10-тисячна армія, яка є останками військ Петлорі, є навіще на тифом, а 30.000 людей у східно-галицькій армії під командою Павленка, котрий від часу до часу лущив ся з Петлорою, находить ся майже в такім самім стані. Запевнюють, що смерть забирає около 50 процентів із занедужавших.

Страйковий комітет в Італії арештований.

ФЛЬОРЕНЦІЯ, 22 січня. — Поліція арештувала цілий страйковий комітет і заняла у ліній окружуючі робітничу голловну квартиру. Військо з панцирними автомобілями зістало поуставлюване на стратегічних місцях по цілім місті.

Стреляли на робітників в Італії.

ФЛЬОРЕНЦІЯ, 26 січня. — Підчас мітингу, який відбув ся тут нині, анархіст Емірйо Маллетта накликав до революції і товна старала ся перемочити карабінерів, які стріляли до робітників і ранили кільканайцятьох з них.

Болгарських страйкерів засуджено на смерть.

САЛЬОНІКИ, 26 січня. — Воєнний суд, встановлений в болгарських містах для судження людей оскаржених о висаджуванне мостів в Болгарії, засудив кількох азіантських робітників на смерть.

З Софії доносять, що в Будніці зістали убиті підчас заворушеня один комуніст і один жовнір. В тій місцевості переведено кілька арештованих.

В Болгарії видано приказ арештувати більшовицьких бродяг.

СОФІЯ, 26 січня. — Прем'єр видав приказ арештувати всіх більшовицьких провідників в Болгарії і 55 з них находять ся вже у в'язниці. Страйки в багатьох промислах продовжують ся.

Страйк докових робітників у Франції.

ПАРИЖ, 26 січня. — Рада федерації портових і докових робітників, яка зібрала ся вчора в Парижі, рішила викликати у вівторок у всіх атлантійських портах однодневний страйк, аби сим попередити страйкових робітників в порті Лорієнт, в Британії.

Заворушення страйкерів в Бомбаю.

БОМБАЙ, Індія, 26 січня. — З фабричного округа Бомбаю, де на початку сего місяця вишло на страйк 200.000 бавоннських робітників, наспіли доносення, що військо стріляло до товпи страйкерів, підчас чого зістав убитий один робітник а кількох зістали ранені.

До Канади за рік прибуло 114.768 імігрантів.

ОТАВА, Онт., 19 січня. — На протязі двадцятиріччя місяця, до 30-го палодиста, 1919, до Канади прийшло 114.768 імігрантів: 54.641 пришло з британських островів, а 52.141 із Злучених Держав.

Совітська Росія назначує посла до Італії.

ЛОНДОН, 26 січня. — Нішша депеша з Риму до консульської агенції доносить, що російське совітське правительство оповістило, що Ангеліка Баларанов буде назначена російською дипломатичною представницею в Римі.

Американський журнал про Росію з приводу знесення блокади.

ШКАГО, 26 січня. — Виданий Роджером В. Бабсоном "Юнайтед Стейтс Болетін", обговорюючи російську справу каже:

Всі повинні старанно розібратися, який вплив буде мати отворене Росії в американський бізнес і її вклади (капіталі). Нова політика відносно Росії означає, що Росія не голдує, але має надбавку заробів сирівцю, яку вона може спродати.

Знесенне блокади вказує тепер, що ми читали багатобухри про Росію. Росія є в багатому ліпшій стані, чим її представляли. Отворення Росії в теперішній час є виразним і значним ударом у ультра консервативні інтереси. Блокади не знесені, аби сим допомогти Росіянам. Аліантський правитель зробили се під напором робітництва і соціалістичних партій в Англії, Франції, Італії і Бельгії. Знесенне блокади забезпечує на час Росії зерно і знаряддя для найбільшого в 1920 році урожаю. Се означає, що американські фермери будуть діставати нижші ціни в 1921 році чим мали би діставати в іншим випадку.

Росія приняла прогнаних з Америки з одушевленем.

ТЕРІОКІ, Фінляндія, 19 січня. — Непожадані чужинці, під проводом Еми Гольдмана і Александра Беркмана, яких депортовано із Злучених Держав, увійшли сьогодні до 2-й годни по полудні на територію совітської Росії. Вони знамали одушевленого прийняття.

Депортовані, отбжені валісками і ріжного рода клуки, ішли пішки зі стації до границі по глибоким снігу, сьміючись і сьпіваючи революційні пісні. Чекаючи на них на другім боці замерзлої ріки Систербак Росіяни, помогли їм серед радничих окликів вийти на стрімкий беріг, де серед руїн війною знищеного місточка Білий Остров устроено прищельяи сердечну авіацию. Вони з відкритими головами вислухали більшовицький гим, який відіграла військова музика, та отворивши свої клуки, стали частувати Росіяни американськими харчами і папіросками.

Ема Гольдман і Александр Беркман перейшли послідні через ріку.

"Се буде найбільше памятна хвиля в моім життю", — сказала Гольдман до представника Стотаршесна Преси. Тішу ся, що дістала ся тут з Америки, але я люблю американський народ і сподіюсь, що колись ще верну до нього".

Розмовляючи про свої пляни, Гольдман сказала, що буде даліше писати для американських видавництв.

Як витали прибувших з Америки Росіянів?

ЛОНДОН, 26 січня. — Московська бездротна депеша, описуючи прийняте 249 депортованих з Америки Росіянів, каже:

"Наших товаришів привітали червона армія окликом "Ура!", а банда града ім "Інтернаціонал". Червоні прапори появили понад пограничною річкою Систербак, на березі котрої були уставлені червоні жовніри, а на другім боці були фінляндські жовніри.

Двадцять кроків від ворожої почетної сторожі, червона армія з бандою і прапором триумфально витала своїх товаришів, прибувших зза моря".

ТЕРІОКІ, Фінляндія, 20 січня. — Радикали депортовані зі Зйуч. Держав зістали нині офіційно прийняті зараз за сям селом. М. Зоріін, член центрального екекутивного комітету совітів, привітав Александра Беркмана, Ему Гольдман і їх товаришів, заявивши їм, що вони будуть прийняті в Росії з отвертими руками. Жена російського письменника Горького заявила, що Росія витає у себе всіх, хто є політично переслідуваний.

Одною з головних мітарних і політичних проблем, яких ще не вирішила найвища рада і її мітарні дорадники є питанне, що робити, як би совітській війська, прогнавши Польків з окупованих територій, загнали ся за ними на польські землі. Прем'єри призначили, що вони є дуже залопотані становищем польського правительства, яке не хоче придержувати ся границь означених найвишою радою, але хоче тих, які оснують ся на історичних претенсіях а які рада вважає за не зовсім оправдані.

ПАРИЖ, 22 січня. — Провалення ся Клеманса, бувшого прем'єра Франції, викликало всюди велике здивованне. Се здивованне стає ще більше, коли взиати під увагу кількість голосів, яка впаала на него підчас вибору президента Франції. З загальною числа 864 голосів, дістав Клемансо всего 56 голосів, підчас коли його противник Павло Дішанель, котрий зістав вибраним президентом, дістав аж 734 голосів. (Президента у Франції виби-

рають після парламенту і сепат).

Зараз сідуючого дня після сего поражєня, Клемансо з цілим своїм кабинетом зрезигнував. Разом з Клемансом уступив також Пішон, бувший міністер заграничних справ, котрий разом з Клемансом занимали особино вороже становище супроти совітської Росії.

Полікам приказано не зачіпати Росії.

ЛОНДОН, 18 січня. — Прем'єри в Парижі обговорювали в четвер і п'ятницю польське питанне. Вони одержали інформацію, що в послідній тижнях польській армії заняли значний шмат території поза границями Польщі, яка властиво належить до Росії. Прем'єри отстрегали польське правительство, що вони не можуть піддержувати заборочої політики. Вони попросили польського міністра заграничних справ Патека, який перебуває під сю пору в Парижі, аби порадив Польщі опустити окуповані російські території і не давати совітському правительству причини до війни. Патека заявив, що того не зробить.

Одною з головних мітарних і політичних проблем, яких ще не вирішила найвища рада і її мітарні дорадники є питанне, що робити, як би совітській війська, прогнавши Польків з окупованих територій, загнали ся за ними на польські землі. Прем'єри призначили, що вони є дуже залопотані становищем польського правительства, яке не хоче придержувати ся границь означених найвишою радою, але хоче тих, які оснують ся на історичних претенсіях а які рада вважає за не зовсім оправдані.

Клемансо соромно провалив ся ПАРИЖ, 22 січня. — Провалення ся Клеманса, бувшого прем'єра Франції, викликало всюди велике здивованне. Се здивованне стає ще більше, коли взиати під увагу кількість голосів, яка впаала на него підчас вибору президента Франції. З загальною числа 864 голосів, дістав Клемансо всего 56 голосів, підчас коли його противник Павло Дішанель, котрий зістав вибраним президентом, дістав аж 734 голосів. (Президента у Франції виби-

рають після парламенту і сепат).

Зараз сідуючого дня після сего поражєня, Клемансо з цілим своїм кабинетом зрезигнував. Разом з Клемансом уступив також Пішон, бувший міністер заграничних справ, котрий разом з Клемансом занимали особино вороже становище супроти совітської Росії.

ПРЕДСТАВЛЕННЯ В УКР. РОБ. ДОМІ.

В СУБОТУ, 31-го СІЧНЯ, С. Р.
Товариство "БІЛЯ"
виставить драму в 5-ох діях з прологом п. н.:
"ВІДЬМА"
Ціни місць: 75, 50, 35 і 25 ц.

В ЧЕТВЕР, 5-го ЛЮТОГО, С. Р.
Тов. ім. В. Винниченка
виставить драму в 2-ох актах, В. Винниченка, п. з.:
"ДОЧКА ЖАНДАРМА"
і одно-актївку на російській мові п. з. а:
"СПОВІДЬ ЗАСУДЖЕНОГО НА СМЕРТЬ"
Ціни місць: 50, 35 і 25 ц.

В СУБОТУ, 7-го ЛЮТОГО, С. Р.
Т-во ім. М. Зашковецької
відіграє інтересну драму в 5-х діях, Л. Барвінського п. н.:

"КАТОРЖНА"
Ціни місць: 75, 50, 35 і 25 ц.

В ВІВТОРОК, 10-го ЛЮТОГО
Укр. Драм. Тов. ім. Ів. Котляревського
виставить історичну драму з життя карпатських Гуцулів в 5-ох діях і 7-ох відслонах з сьпівами і танцями, М. Старницького п. з. а:
"ЮРКО ДОВБУШ"
В виставі бере участь понад 40 осіб.
Ціни місць: 75, 50, 35 і 25 ц.

Тикети на всі представлення можна купити вчасніше в Українським Робітничім Домі і у всіх українських сьлепах та підприємствах.

РОБІТНИЧІ ЗБОРИ У ЛЬВОВІ.

Голод у Львові. — Голоси робітників. — Прощ з війною!

На четвер, дня 4 грудня м. р. було заповіжене засідане тимчасової ради міста Львова, на якому мали бути обговорені справи катастрофального апровізійного положення. Голод стоїть у воріт нашого міста!

Салю засідань ради міста заповнила ся радними, обі галеріями переповнені робітниками й робітницями, які прийшли послухати, що скажуть батьки міста та як будуть радити, щоб їм усунути мареву голоду.

Та — в останній хвилині засідань відкрито...

Президент міста заявив, що засідане відбудеться за доповіді в п'ятницю в подальше, на якому не буде говорити ся про апровізійні справи, а лише заанфієтується ся проти порішення справи східної Галичини.

На ту заяву президента міста підніс ся наперед глухий, а потім сильний грім лаяння голос з соток грудий робітників з галерій: "Дайте нам хліба!" "Прощ з маніфестаціями!" "Прощ з магістрацькою, кай-кого!"

Річ дотепер у Львові нечувана! Радні міста опустили салю нарад, а їх фотелі у крісла зайняли робітники й робітниця з галерій та борзі удалили віче.

Віче відкрив тов. Ширек, поім вибраною президентом віча тов. Любковського.

Реферати про апровізійні не послужили та про мареву голоду у Львові виголосили соціалістичні радні міста тов. Христовський і Антоник.

По них забрав голос цілий ряд бесідників, а самих робітників, як тов. Урніні, Босній, Кармеліта, Райсевична, вкінці тов. Ширек.

Іза недостачі місця не можемо подати дуже цікавих промов бесідників робітників. Всі бесідні — се було одно велике обжаловане польського правителства і політика та радні міста і всіх тих, які є причиною теперішнього розпучливого положення населення. З уст бесідників падали такі сильні слова погрози, — слова викликали розпучливим положенням просто надлюдоцькі сили!

Війна, недоля, репресії і депресії, — отсе родить бацил тифу! Страшні ті бацили! Та страшніший від них є бацила ненависті, жадоби місти, схода наживи і бажаня воювати з безконечністю.

Закічене війни, винушене на свободу з тюрем і таборів інтернованих і полонених, оживлене комунікації, звільнене від війська лікарів і доставаня медикаментів, подбане, щоб налене не голодувало, було тепло і чисто зодягнене, щоб було свобідне — отсе середіни, які зможуть виратувати населеня східної Галичини від страшної язи тифу.

Над сим повинні подумати верховоди!

Сум смерті повів на східно-галицьких селах, місточках і містах. Страшні бацили пияного тифу шодено забирнуть сотки свіжих жертв.

Мрут молоді й старі, мрут замкнені по тюрмах і таборах, гинуть люди на свободі. Епидемія тифу не вибирає, хто ворог, а хто приятель. Погубні бацили перекидають ся з цивільного населеня на війське.

Після поганой осені зближається ся страшнійша ще зима. Бацил тифу більше видержали на морозі і студіїв від людського організму. Зима не здержити ширеня епидемії.

Славний німецький бактеріолог — професор Вірхов ствердив, що головною причиною і виною поширення епидемії тифу в 40х роках минулого столітя на Шлеску було ніщо інше, як політичне й суспільне положення населеня. Істнує шіпка звязь між епидемією і політикою.

Теперішня катастрофа епидемії у східній Галичині не є також якимсь відірваним явищем в житю населеня сего краю.

але є логічною конвенцією і результатом економічного й політичного положення краю.

Недавно польський віцеміністер заграничних справ Скинський, відповідаючи на інтереліцію соціалістичних послів в варшавському союмі в справі положеня по таборах полонених і інтернованих, а передовсім в Берестю, отверто признав, що з природи річи мусять ширити ся епидемії в замкненіх, переповненіх людських збірниках, якими є тюремні й таборні. Одначе удержуване таких збірників і бацил уважає міністер за конечне і потрібне під дану хвилину з огляду на безпеченство і інтереси держави.

В сім случаю політика й епидемія звязані є тісно з собою від ніяких обдоя. Звязь між ними є наглядна і цілком зрозуміла.

На послідному засіданю перемського громади, радні міста і сам посадник ствердили, що епидемія тифу в пилькущих бараках полонених перекидається ся з барака на населене міста. Місцеві львівські часописи висказують обаву, що епидемія тифу може перекинута ся з львівських тюрем і таборів на місто Львів.

Та епидемія тифу, яка ширити ся тепер по селах і містечках, по приватних і замкненіх домах, є також тісно звязана з сучасним господарським і політичним житєм краю.

Довга і вічна війна, яка щезла не закінчила ся обесидила населене краю, зменишила віпорну силу на ділане бацил. Дух і недостатність харчі, а то просто й голод, недостатній опарвані хат і кімнат, недостача теплої одежі, бруду по хатах і землянках, се найбільша почва для ширення і розмноженя бацил.

Сьому помаже також психічна депресія, серед якої находити ся населене. Якась безрадність і безпомічність супроти всего, що доволка діється ся, байдуцність і неохота до життя, недостача ясних хвилин в житю і безнадійність населеня "убиває в людя" дух і відпорожніти.

Кали до сего додати ще лиху комунікацію, недостачу лікарів і медикаментів, то стане ясно, що епидемія серед таких обставин мусять ширити ся і забирати численні жертви.

Війна, недоля, репресії і депресії, — отсе родить бацил тифу! Страшні ті бацили! Та страшніший від них є бацила ненависті, жадоби місти, схода наживи і бажаня воювати з безконечністю.

Закічене війни, винушене на свободу з тюрем і таборів інтернованих і полонених, оживлене комунікації, звільнене від війська лікарів і доставаня медикаментів, подбане, щоб налене не голодувало, було тепло і чисто зодягнене, щоб було свобідне — отсе середіни, які зможуть виратувати населеня східної Галичини від страшної язи тифу.

Над сим повинні подумати верховоди!

Сум смерті повів на східно-галицьких селах, місточках і містах. Страшні бацили пияного тифу шодено забирнуть сотки свіжих жертв.

Мрут молоді й старі, мрут замкнені по тюрмах і таборах, гинуть люди на свободі. Епидемія тифу не вибирає, хто ворог, а хто приятель. Погубні бацили перекидають ся з цивільного населеня на війське.

Після поганой осені зближається ся страшнійша ще зима. Бацил тифу більше видержали на морозі і студіїв від людського організму. Зима не здержити ширеня епидемії.

Славний німецький бактеріолог — професор Вірхов ствердив, що головною причиною і виною поширення епидемії тифу в 40х роках минулого столітя на Шлеску було ніщо інше, як політичне й суспільне положення населеня. Істнує шіпка звязь між епидемією і політикою.

Теперішня катастрофа епидемії у східній Галичині не є також якимсь відірваним явищем в житю населеня сего краю.

брані пішли також значно в гору.

Се ціни продуктів в краю. Чай, кава і навіть цукор спроважувані з поза краю зросли на ціні ще більше.

Якжех піднесла ся платня робітників? Більше чим о 500 — 1.000 проц вона ніде не зросла. Значить, мимом сего, що урядник чи робітник заробляє нині більше чим перед війною, то він і його родина відживаються ся та одіавають ся 5 — 6 разів гірше чим перед війною. Зріст його заробітку стоїть нижше від зросту ціни за споживні середники потрібні до житя.

Тут лежить тайна нарікань, недоволеня, знякка виданости праці робітника. Се ясноє спадок продукції та численні страйки робітництва.

Маса робітників терпить не достаток, бо ціни, які вона за свою працю дає, є нині відтерпівших ціл за єдиного середника.

(Уривок зі статі "Доріжжя і заробітня платня" у львівській "Впереді").

ГОЛОД І НУЖДА В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Интерпеліція соціалістів у варшавському союмі.

На одному з чергових засідань варшавського союму виді соціалістичний посол тов. Пухак і тов. нагній внесок в справі негатайної помочі для населеня, що масово гине з голоду й холоду, передусім в епидемію недуги в східно-галицьких повітах: Зборівщині, Тернопільщині, Брацлавщині, Скалатщині та Тернопільщині.

Вже від довгого часу повіти східної Галичини, передусім зображський, зборівський, тернопільський, скалатський і тернопільський навідені часто епідеміями поваями голоду та епідеміями недуги.

Положеня населеня наведених повітів просто безнадійне. Наслідком недостачі відповідного транспорту, головно палива, землішні функціонуять тільки від випадку до випадку. Вистарить згадати, що головний шлях Львів — Підзамче урочкомлюється ся що третій день і тільки раз на добу. В таких умовах про вималую дозаву найпотрібніших середників, опуду і лічничих.

Середники не може бути і бесідні. Тому то голод і холод передовсім недуги як пиянітний тиф десятують населене.

Одиноким виходом зі страшної катастрофи, яка повисла над населенем наведених повітів є хоробі частинна поміч уряд.

В першій мірі належить доістатити зелинням потрібного палива, щоб ум жавити їм нормальний урж. Згодом населене повинно бути заосмотрене в харчі та паливо по приступних цінах. Врешіт уряд повинен негайно приступити до систематичної боротьби з епидемічними недугами, вислаючи до zagrożених повітів лікарів з потрібними лічничими середниками.

Іза сего интерпеліти внесли:

Соім визнає уряд, передовсім міністерство шляхів, апровізій і народного здоровля, щоб негано:

1) доставити зелинням тернопільського узла потрібного палива, в цілі нормальноє уржу,

2) доставити населеню збаражського, зборівського, тернопільського, скалатського і тернопільського повітів невідлічного палива і середників першої потреби по приступних цінах,

3) вислати до наведених повітів певне число лікарів, заосмотрених в достаточні лічничі середники, для успішної боротьби з епидемічними недугами.

НОВІ РОЗПОРЯДКИ ПРОТИ СТРАЙКІВ І ПІЛЬШІ.

На мурах міста Варшави по яви ся розпорядок в справі страйків. На його основі зержане трамваєвого і телеграфічного руху, праці в шпиталях та інших публичних інституціях, які заспокуються ко нечній потреби населеня підлягає карі 6 місячної вязниці або 6.000 марок гривни.

ЕПІДЕМІЯ ТИФУ.

В останній часі приріст хорих на тиф в повітах східної Галичини був такий:

Нових заведувань було від: 2 до 8 листопада 1161 9 до 15 " 1175 16 до 22 " 1740 23 до 29 " 1939 30 лист: до 6 груд. 2715

Загальне число при кінци кожної неділі було: 2 до 8 листопада 3698 9 до 15 " 3784 16 до 22 " 4261 23 до 29 " 4910 30 лист: до 6 груд. 5910

Тижнево вмирає від: 2 до 8 листопада 1012 9 до 15 " 122 16 до 22 " 145 23 до 29 " 177 30 лист: до 6 груд. 246

Найбільше громад зараженіх пиянітним тифом було в повітах: Богородзани 30, Скалат 49, Львів 28, Гусятин 23, Чортків 23, Бучач 22, Золочів 22, Бережани 21, Долина 21, Мостиска 21.

Найбільше хорих пиянітним тифом в повітах: Богородзани 1991, Підгайці 481, Скалат 458, Чортків 201, Броди 180, Бережани 201, Надвірна 143, Бучач 142, Жовква 132, Мостиска 112.

В львівському повіті є 28 громад, де поширений тиф. В самому місті є 120 хорих.

ПІТНИСТІЙ ТИФ У ЛЬВОВІ.

На другий засіданю міської Ради здоровля від 10 грудня ствержено знову поширене випадку тифу в місті. Шодня зголошувють до 35 нових випадків міському фізикатові.

Після дулки д-ра Песка тиф зявляється до міста головно приїздом з східної частини краю, де страшим отижені тифу є Тернопіль, отже належало б замкнати східну границю. Др Паше пліановить, що у Львові головним розсеювачем є "Бригитки" і їх мусять ся конечно замкнати, а люди переїзати звідти куди инше, щоб можна основно дезінфекціувати.

Др Яроховський подав до владки, що сідана границя від замкнена зарученем Д. О. Г. і переїзд браців та Петлюровичів зовсім здержати. "Бригитки" мусять бути зліквідовані. Причину такого розпучливого стану міста спихає він на Варшаву, яка місянями зовлікає з подланнем найжакнішійшій справ м Львова і східної Галичини.

Поставлено внесок на заведеня ревізі лікарської по дирінжю та обмежене числа осіб, іудчих травмавань до числа визначених місць. Др Михайлович представив стан епидемії в східній Галичині. Вона ширити ся там майже без перешкод, бо лікарів ні ліків нема. В Богородзанському повіті є тиф в 30 громадах, а число хорих вносить 1991 осіб. А мимом того лікарів поклякло ся се до війська ("Вперед").

СТРАШНІ ПОШЕСТИ В ГАЛИЧИНІ.

Львівський "Вперед" з 24 грудня м. р. пише:

Після урядових інформацій, поширене ріжких епидемій в Галичині за останній тиждень виступило ще з більшою силою. Найстрашнійші відносини під сим оглядом в тернопільським повіті. Досі ствержено там 26.000 заведувань на тиф, не вивляючи інших епидемічних недуг, які там ширять ся з рівною силою.

В Болевому доносить нам, що в Волосківській селі ширить ся в страшній спосіб пиянітний тиф. Шодня хоронять 5 — 8 осіб. Вмирать переважно самі найбільші. Нема хати, де не лежали би хорі на тиф. Люди позоблені всякою помочі. Страшні річи діють по хатах. Коли не наслідє безпоровочної акції, вигине шіле село, а пошесть перенесть ся до міста і на дооклицні села.

Епидемія тифу.

Після урядових провірень на території між Луцьком і Тернопом було в останніх тижнях 26.000 випадків тифу.

3 СОЦІАЛІСТИЧНОГО РУХУ.

Чеська соціалдемократія на Мораві.

Зріст чеської соціалдемократії на Мораві, як доносить бернеська "Roznost", прерабля великій, майже неохоти і поступи. Чеське робітництво є там організоване в 1.200 політичних організаціях, а в них понад 100.000 членів, що платять партійні податки, в тім є 70.000 мушин, 27.000 жінок і 2.500 молодіжи. В професійних організаціях є 160.000 зарганізованих робітників, з сім 130.000 мушин і 30.000 жінок в 603 професійних місцевих групах.

При останніх екуменіальних виборах в червній м. р. на соціалдемократичних кандидатах видано 220.000 голосів. Партія здобула понад 7.000 мандатів в громадських радах.

Чеська соціалдемократія має на Мораві 3 дзєніки, кілька тижневиків, мають освітньо-культурні видавництва для молодіжи. Партія видавництва друкують в 2-х власних друкарнях, до яких прибуле небагато се й третя в Годоні.

Партія оскувала "секретаріат" для комуніальних справ. Консуми обертають міліони корон. Крім сего оскувує ся робітничий банк.

Новий польський соціалістичний дзєнік.

"Robotnik Slaski", орган П. П. С. що досі виходив як тижневик, з дзєм 3 грудня м. р. почав виходити щодня. Польські соціалісти мають тепер чотири дзєніки, а саме: "Robotnik" в Варшаві, "Naprzód" в Кракові, "Dziennik Ludowy" у Львові і "Robotnik Slaski" на Шлеску.

В Америці польські робітники мають комуністичний дзєнік "Glos Robotniczy" і соціал-патриотичний "Dziennik Ludowy".

Міжнародна солідарність пролетаріату.

Голандські робітники зібрали 200 міліонів корон, щоб згадати нужду серед пролетаріату Австрії.

Істерія соціалістичного руху в Італії.

Накладом видавничої фірми Нербіні у Фальоренній видано книжку п. н. "Соціалізм і соціалісти в Італії".

Се є повна і безсторонна історія, ілюстрована фотографіями робітничого соціалістичного руху від заснованя Ітернаціоналу до основаня Робітничої Партії, від революційних повстань в Беневенто до стану облоги в 1898 р., від агітації проти африканської і львівської війни до послідної світової війни.

Отя праця зєклта зложена пок. проф. Аліфредо Анджоліні, директором часописів: "Difesa" у Фальоренції, "Avanti!" і "Domenica" і автор ширних праць з обсягу соціології. Його співробітниками були люди, які вложили в соціалізм свої найкращі сили, між ними Андрий Коста.

Накладчик Нербіні поручив обробленю періоду від 1898 р. до конгресу в Больоні — публіцистові Еугеніо Чаккі, секретарю львового університету в Міліано. Згадана книжка містить також рішеня всіх соціалістичних конгресів і треті найповажнійші членів соціалістичної партії.

Конференція соціалістів зах. обл. Словаччини.

В Пішанах відбула ся двадцять конференція соціалістів західної області Словаччини. В резолюції ухвалено солідарно взяти участь в виборах до нового парламенту та громадських рад в Чехословаччині.

Резолюція домагає ся також уладженя з участю робітництва Управляючого Виділу при товнєвласникові міністерства з Словаччини, справедливого розділу споживних середників та боротьби з лиховою. Резо-

люція кінчить ся заявою, що саванські соціалісти ітнуть на різній лінії та в єдності із пролетаріатом цілої чехословачської републики.

Соціалісти в Данії.

Обговорюючи послідний конгрес данської соціалістичної партії, Кеглонг (Keoglund), один з провідників лівої фракції шведських соціалістів, пише:

Данська соціалдемократія стоїть на передній плані революційного руху. Уже тому кілька років частина правдивих соціалістів вступила зі старої партії і заснувала "Соціалістичну робітничу партію", яка приступила до Третого Ітернаціоналу. Друга частина остала в старій партії в налі, що по війні партія піде далі на ліво і підійме ниную класову боротьбу. Одначе ся надія не сповнилася.

Конгрес зайняв негативне становище що до бажаня ясної і чистої соціалістичної програмі і поставив ся гешрихально до соціалістичного руху данської молодіжи.

Супроти сего опозиція поставила зажадати референдум між молодіжю що до питаня дальшого становища супроти партії. Є налі, що більшість стає по стороні молодого Ітернаціоналу і буде обстоювати ясу соціалістично-революційну програму. Організація данської соціалістичної молодіжи мусять зрвати зв'язки з партією, в якій діє верховодить псевдосоціалістичні елементи.

Внаслідок руху молодіжи революційний соціалізм в Данії зростає в силу і є налі, що різні опозиційні елементи, як "Партія незалежних", "Синдикатна опозиція" злучає ся в одну партію. Через се зробиє в силу не лише революційний соціалізм Данії, але й революційний соціалізм всей Скандинавії, яка своєю славою токує саме в Данії.

Конференція польських соціалістів.

В неділю 7 грудня розпочала ся у Варшаві конференція жінок П. П. С. На першому засіданю було 54 делегатів. Конференція відкрила делегат начальнік управи П. П. С. по-сод. Неземкоўскі привітно промовою, в якій зазначив завдання соціалістичного життя цього референула Шерешова справу "Охороня праці жінок". В основно виготовилому рефераті зазначила вона серед яких воєнних умовин приходиться ся через нараду жити жінок після своєї сили для кусинка хліба та з нараженем життя своєю і своїх дітей. Державна повинна взяти в охорону працю жінок, спеціально з деяких фазів її житя (порід, недуга). Над сим рефератом звязав ся "незвичайно живий" заглотрєвал дискусії. Справу відповідних висвєтк та домаганя до урядів в сім kwestії передано спеціальной комісії, яка має виготовити відповідні висвєски.

Конгрес незалежних соціалістів в Німеччині за III Ітернаціоналом.

Майже цілий день нарад було на порядку справа, за яким Ітернаціоналом має висказати ся конгрес. Гальфєрдинг та Лелебур предложили резолюцію, в якій домагали ся відкинути думки про злуку з III-москєвським Ітернаціоналом, тому що він має наскрізь комуністичний характер і не має налі, щоб за його кличима йшли обєднані маси західно-європейського пролетаріату. Проти сего резолюції виступила одначе більшість конгресу, домагаючи ся признаня тільки III Ітернаціоналу.

Дискусія трвала цілий день, одначе не довела до ніякого компромісу між обома таборами. Резолюцію Гальфєрдинга і Лелебура відкинено, а натомість прийнято резолюцію партійної управи та контрольної комісії. Зміст її такий:

"Конгрес вважає за важне завданя партії незалежних соціалістів зєднаня цього революційного пролетаріату в сильному, революційному, соціалістичному Ітернаціоналі. Першою умовиною для нього є безогляднє пролетарська класова боротьба з поминенем усякої політики, що веде тільки до реформ внутрі капіталістичної класової держави. Партія погоджує ся з III Ітернаціоналом в тім, що соціалізм треба здійснити через диктатуру пролетаріату на основі системи рад. Мусять бути створенні, здійний до пролетарського діла, Ітернаціонал реформ і революційні партії інших країв.

Тому конгрес припоручає центральної управи партії розпочати переговори з тими партіями та перевести зєднане".

Звизвають не видати Лєвєна.

Ли п с в к, 7 грудня. На нарашнім засіданю прийнято одногласно резолюцію, що звизває не видати в баварській републиці Лєвєна. Російській републиці совітів переслано товаришский привіт. Між поставленими внесеннями є одно, що звизває міжнародно робітничу класу відказати ся від праці при виробі оружя і амуніції. До нового заряду вибрано Крісіана 268 голосами, Дайміга 151 голосами. Лєвєур. Переваж, дістав тільки 124 голосів.

Програма італійських соціалістів.

Парламентарна програма італійських соціалістів представляє ся так: 1) Заклоченє політичного та економічного договору з російською соціалською републикою. 2) Оподаткованє великих земельних власностей для покриття всіх воєнних довгів. 3) Зреалізованє суспільних реформ, які дають робітникам асмяю і фабрики на власність та провід в промислі, розуміють ся узгоджанняю спосібности технічного персоналу. 4) Веленє "робітничої політики", яка має знищити усі сліди капіталізму.

Робітничий рух в Данії.

Соціалістична робітничка партія в Данії — "Соціалістична Арбідерпарті", яка відповідає комуністичній партії в Німеччині, — на своєму послідному конгресі стала на платформі III (москєвського) Ітернаціоналу. Ї центральним органом є "Класенкамиф". Уряд "переймає" ся партію і запротює її провідників у тюрму. Одним з членів партії є поет Андерсен Нєско, який стоїть близько до синдикалістичної партії. Органом тої партії є щоденник "Солідарієта", який їде в тісній злуці з "Соціалістичне Арбідерпарті" і стремить до зєднаня з сего партією.

Становище третьої партії "Соціалдемократіш Унгдом" не є зовсім ясне. Ї органом є щоденник "Фреманд".

Належить ще згадати про данську робітничу революційну партію "Унгсоціалістен", яка органом є "Ден Роде Кріг" (Червоная війна). Се є анархістична партія.

Усі нові партії стоять на передній злуці на основі III Ітернаціоналу.

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published weekly under the auspices of
 The Winnipeg Trades and Labor Council
 cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
 Subscription \$2.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого людю — виходить раз в тиждень.
 заходом Вінніпегської Ремісничо-Робітничої Ради.
 Передплата \$2.00 на рік.
 Редакція за оголошення не відвічає.

Адреса: **UKRAINIAN LABOR NEWS**
 cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ВІТІК ПРО УКР. БУРЖУАЗНЕ ПРАВЛІННЯ В ГАЛИЧИНІ.

Семен Вітик, бувши послід до віденського парламенту з рами укр. соціал-демократичної партії в Галичині, був за часів правління Петлюри в Камінічій міністром для галицьких справ. Недавно були висті, що по упадку правительства Петлюри він перейшов з 2.000 Струвич Стрільців до совітської армії; та з поданою тут пошитою оказується, що він перебуває тепер у Відні, де розкриває рабську та злочинну політику, яку веде дохвищівська сім'я до влади в Галичині укр. буржуазної інтелігенції.

Віденська укр. соціалістична газета "Боротьба" в своїм першій числі з 1 січня с. р. подає сідуюче про "Віче у Відні", на якому говорив Вітик про політику укр. галицьких "патріотів".

"В неділю, 21 грудня в локало робітничого товариства "Єдність" у Відні відбуло ся о 6 год. вечером велике віче. На віче прибула величезна маса народу.

Віче отворив тов. Піріг короткою промовою, в якій зазначив вагу хвилі, потребу та значіне такого віча. На виступе тов. Пасічника вибрано до президії тов. Паламаря, як голову, тов. Рудницького, як заступника. На секретаря покликано тов. Демчука та Пасічника. Голос забрав тов. Вітик.

На вступі своєї промови зазначив він, що наше віче відбувало ся серед надзвичайних обставин у Відні, де опинились усі ті, що держали керму у руках. Хотів ми тут у Відні, у гостях, в чужій державі, то однак і працюючого народу України тут так багато, що таке віче набирає великого значіня і не одні з тут присутніх-владаць ще свою поміч при скріпленню революційних здобутків України.

РЕВОЛЮЦІЯ.

Великий революційний момент на Україні який переживаємо, зрозуміли знаменито українські селяни і українські робітники. Із страдальчих ровів, із пятилітньої тяжкої війни поспішали вони на свій фронт, даючи валеня старого світа неволі, і на будову нової, вільної України. Без жажди слави, безіменні герої ступили в окопах, щоб оборонити власну свою волю, усі вони найшлися на своїх місцях, схопивши за крис. Українські робітники і селяни були за скромні, бо не хватало влади у руки.

Своїм поривом доконали велике революційне діло. На Великій Україні прогнали поміщиків, великих дідичів, які гуляли на тисячах десятин землі, а народ стогнав під їх батогом, прогнали давних чиновників, поваляли царський престол.

І за здобутки сї революції їде тепер завзятий бій на широкіх степах України.

І в Галичині кинулось українське селянство та робітництво, підперте українським козацтвом до валеня старого режиму. З упадком Австрії здобувають селяни, робітники та козаки усі тверді реакції, як польські староства, викидають Ради повітові, валять усе, що пахне шляхетчиною. І доки здобував власть український народ, огонь в серцях селян і робітників палахотить ясним полумям.

Підпис ся клич: Єдиною усі українські землі. Вєсь робочий народ України єдиної ся під одну владу, під одну керму! Злука усіх земель! Сей клич лунав могутнім голосом поміж працюючим людом України. Народ з кірсом у руці станає на сторожі революційних здобутків.

НЕДОРОСЛИ!

Але до керми над ним велитом, що пірвав ся ломити кайдани соціальної і національної неволі, дібралися люди, які до влади недоросли. Галицькі адвокати із технічних закутін, дрібці бюрократи прирвалися, щоби в сей час великої української революції, правити українським народом. І отсі пігмєї духа своєю нецукром заважали революцію. Ріжні Кості Левчицькі, Цегельські, Петрушевичі позбїгалися, щоби в так відвільний перед історією момент, володіти українським народом. Прирвалися — і провадили революцію. Від знесвіри у сили народа похиталися аж до Денікіна. З роу самі Українці, без розуму і зрозуміня хвилі топтали вони коло великої революції, не розуміючи, що дококала ніж дієт ся. Як телята на мальновані ворота, так вони приглядались сьому великанському подвигу українського народу і відхрещувалися. Вилювані на дрібній політиці в давнім австрійським парламенті, вірні кличєві, як не перескочили, то подлізши, вони мирили велику революцію своїми дрібними заходами в парламенті старої Австрії, щоби вихолотати субвенцію на якесь товариство, щоби дістати підмогу на відбудову свого повіта. Як же в старій Австрії не допросили до зрозуміня іти з народами, які боролися за волю, вони витирали всякі закутіння австрійського міністерства війни, служили охотно, навіть як розвідка в розвідчій бюрі старої Австрії, — так перед революційним подвигом власного народу станаули, як перед чимось чужим, збороненим, як перед страшним якимсь рогатим чортом. Але панувати, володіти їм дуже хотілось. І зачали володіти, як володів такий парфач, як Зайдлер в старій Австрії. Новий, реалітний подвиг був для них чийсь страшним, бо на сей рух не дав дозволу цар Австрії, Карло V.

І вже повалив ся трон царя Австрії, а вони — усе ще перед ним корчилися, (пам'ятні нам ще сервілістичні промови Петрушевича), вони відкидали протягнуто до них руку Чехів і Словачків, вони в останній мент падали на коліна перед славою царя Карла, міністром Зайдлером.

І щоби утворити "Західну область" вони дожидали санкції царя Карла. Сиділи у Відні і дожидали дозволу міністрів, збудувати "Західну область".

А тимчасом український народ валив старий режим, шляхетсько-австрійсько-польський.

Вони з остраком і з ненавистю гляділи на акти злуки усіх

українських земель. Боялись, що цар Австрії, який давно вже спаквав манатки, на них погнає ся!

Український народ в Галичині поскидав давних гнобителів — і тоді доперва отсі патріоти по місячній проволочці приїхали з Відня до Станіславава обіймати владу у руки. Петрушевич відважив ся показати в Станіславові аж з кішчем грудня.

Ненависть їх до революції проявлялась в ненависті до Великої України і до її всяких правительств. Одно правительство Остапенка їм було під лад. Іх приятель був Оскілко, Балбачан і самостійники! Усе, що було зеркалом революції переймало їх скаженним страхом. Раби, що без пана не могли рушатися.

Звалив ся цар Карло, тоді, як наймити оглянулись за нимши паном — за Антанто.

Отсі Антанти почали вірно служити. Приказала їм Антанта зробити перемирє з Поляками — вони покірно слушали, кивнула пальцем, що треба піддатися царському слугі Денікінові, вони пішли на службу Денікіна.

Кожному чужому панови служили і били перед ним по колони — не вірили тільки у силу власного народу, боялись революційного руху України і сей страх довів їх аж до зради свого народу.

СЕКРЕТАРІАТ.

Такі люди обняли керму в Галичині в часах революційного подвигу українського народу. І чи-ж диво, що отсі секретарі гасили усі революційні загана народу? Лев Бачинський був тим, що ПОСЛІДНИМИ СЛОВАМИ ЛАВ НАШ НАРОД, КОЛИ ВІН БАЖАВ ПОМІЩИЦЬКОЇ ЗЕМЛІ. СЕКРЕТАРІАТ БУВ УСЕ НА СТОРОЖІ ПРАВ ГАЛИЦЬКИХ ДІДИЧІВ. КОЖДА СКАРГА ПОЛЬСЬКОГО ДІДИЧА БУЛА ДЛЯ СЕКРЕТАРІВ МІРОДАТНІМ ГОЛОСОМ, ЩОБИ КАРАТИ СЕЛЯН, АБО ІНШИХ БУНТІВНИКІВ. Всякий робітничий рух вони переслідували завзято. І чи-ж диво, що поміж сільським народом і робітництвом росло невдоволенє, розжаренє і глибока ненависть до сього секретаріату і до Національної Ради, в якій склад увійшли в головній часті люди того самого покрю, що галицькі секретарі? Члени Національної Ради і секретарі в однім також були консеквентні: в глибокій ненависти до усього, з вїтником гривнєв та карбованців, які дуже широкі спливали до кас секретаріату. Тут промовець наводив безчисленні приміри сїї глибокої ненависти і вічних спорів між секретарями та Наддніпрянщиною. Явним і скандальним проявом сїї ріжниць були делегації за кордоном, які вічно жерили поміж собою і які понижували гідність українського народу перед чужинами. Явним приміром браку моралі були виступи Панейкіна і Томашевського в Парижі проти самостійності України і паданє на коліна перед прогнанним з краю через революцію Маклаковом і Сазановом.

І звиніща і внутрішня політика секретарів і національної Ради відчужувала народ і вводила його в апатію.

На зазив якогось мимого французького агента, ішли на перемирє з Поляками і нищили усі найдогіднійші стратегічні позиції української армії. Так наближалась немінуча катастрофа. Самі секретарі її проголошували. В генеральним штабі держали таких фаховців, як Бем, який ширив паніку, казав утікати, голосив, що ситуація безвихідна, а з приходом Польків до Станіславава віддався їм явно на usługi. В секретаріаті було жерело найбільшої паніки. Секретаріат утік із Станіславава, хотів Польки були ще дуже далеко. Полишили на боже провидінє усе майно, безліч амуніції. Погорджувані від усіх зупинилися в Бучачі, звідки виїхали скоро на міст до Залічків. Дорогу Полякам заслонювали одні У. С. С. і відділ зєліничників, який організував ся в останній мент для оборони республіки під командою Сіяка, (укр. соціал. — ред. "У. Р. В."), а яких секретаріат надзвичайно бояв ся і яких Петрушевич описав безпопадно нішчим. Побут Петрушевича і секретарів на мості в Залічках був однім, безперервним скандалом. Кожного дня вислали вони блажливі письма до Румунів, щоби їх перепустили на свою територію. Петрушевич обіцявав перевести на територію Румунів усі галицькі війська, Витвицький возив кожного дня письма, але Румуни збували їх з гідливою мовчанкою, та заслонювали міст щораз новими сітками.

ПАН "ДИКТАТОР".

В такім безсоромнім стані перебули секретарі на мості в Залічках через пару неділі. Самочинно підняли українські січові стріліці наступ на Чортків, мужливо кинулись в друге до оборони і тоді Петрушевич скористав з підмогу духа і оголосив ся диктатором. Усеуви секретаріат, знехтував і Національну Раду та її Виді і став правити військом, як цар самодержець. Диктатура його обьявлялась в тім, що окружав ся віддлом жандармів, однак під його фірмою правили ріжні командианти, а він сам слаба людина, був тільки манекіном в руках свого окруженя. Додам, що поміж так скрутного положеня, Петрушевич не перестав ворожо відноситися до Наддніпрянщини. Скофісував усе майно, яке Наддніпрянщина мала в Галичині, навіть папір для друкування ріжних заборонних видатків Наддніпрянцям.

Тов. Вітик займаєт ся дуже обширно справою письма Антанти в справі відданя Галичини Полякам по Збруч, переходом військ до Камяня і цілу зраду, та передачу військ Денікінові.

Отсі частини промови подамо в найблишому числі. Тов. Вітик кінчить свою промову словами: "Тому я предкадаю отсі резолюції, які є протестом шілого українського робочого народу, до затверженя:

РЕЗОЛЮЦІ.

1. Збори робітників в тов. "Єдність" 21 грудня 1919 осуджують як найгострійше зраду Петрушевича, Тарнавського і тов., які віддали армію в руки-Денікіна.

2. Збори висказують погорду Панейкови, який в Парижі заключив умову з ворогами працюючих українських мас Маклаковим і Сазановим і не уважають його делегатом українського народу в Парижі.

3. Збори відкидають і протестують проти статута для Галичини, виробленого в Парижі; статут сей, се глум над українським народом, віддає нас в руки Поляків на 25 літ. Збори висказують погорду Панейкови, який є співтворцем сього статута.

4. Збори протестують і осуджують заяву Андрія Лівинського, зложеноу у Варшаві, в якій він віддає Польщі на поалу український народ в Галичині.

5. Збори піднімаєт перед широким світлом ріжний протест проти зєвств польських імперіалістів над українським населенєм в Галичині. Збори визнають винести рішучий протест перед пролетаріатом світла проти знушаня польського правительства над українським населенєм в таборах полонених.

6. Збори заявляють, що по зраді на рік Денікіна, Петрушевич не має права промьсвятити в імені українського народу.

7. Збори не вважають Національну Раду, як свою репрезентацію. Невибрана через нікого, не має вона права про-

ЗАМІТКИ.

Центральне Бюро Всеукраїнської Учителської Спільки виголовило апель до "педагогів всього світа", в котрім простежує "проти реакційного уряду Денікіна, який свідомо руйнує національну освіту українського народа". В сїм апелю вичисляє ся все те, що Денікин зробив для знищеня українства.

Та в сїм самим апелю стоїть виразно написано: "Українське учительство на протяжі двох років невпинної творчої роботи відбудувало національні школи і йдучи за принципами педагогії, дало рідній школі нову форму, новий зміст". І вичисляє ся там дальше, що зроблено за сїх два роки на поалу укр. шкільництва та на поалу позашкільної освіти серед населеня.

В період сїх двох років є включений той час, коли Україна находила ся під совітським правлінем. Самі Всеукраїнська Учителська Спілька признає, що через сїх два роки, отже і під правлінем укр. сов. правительства, йшла невпинна, ніким неспинювана, творча робота над відбудовою національної школи. Се як найкраще свідчить, що пущані ворогами працюючої класи вистаги, немовби совітська влада на Україні переслідувала та нищила українську школу та культуру — були найчорнішою брехнею.

Українська (Петлюрова) місія в Вашингтоні оголосила була отриману нею каблетраму, в котрій говорило ся, що з уступленєм з Києва військ Денікіна і з приходом там совітської армії і поверненєм совітської влади — в Київі зістали: знова отворені Українська Академія; Нтук; і Український Університет, які були зацїнені на приказ Денікіна.

"І тут знова один доказ бєльшого, що совітська влада не переслідувала ані касувала укр. шкільництво та всего, що українське, як се брехали нам "свої" вороги працюючої класи, але навпаки, під владою совітів українство находило і находить свою повну охороону.

За те з найбільшим ворогом українства і працюючого народа, Денікіном, "наші" "соціалісти" типу Петлюри брателься і хотїли жити в добрих відносинах з ним, коли він (Денікин) їх копав, а з представниками совітів... ну, та хто з такою "головою" хотів би думити ся або мати щонебудь до діла.

Припадок хотів, що джерзистибелька "Свобода", подаючи каблетраму до укр. місії в Вашингтоні про те, що з уступленєм з Києва військ Денікіна і приходом туди совітських військ зістали там відчинені Укр. Академія Наук і Укр. Університет, помістила на тій самій стороні новинку, що "львівське намисцїтво заборонило Т-ву ім. П. Могили розпочати систематичні наукові курси у Львові". (Сї курси мали заступити українській студентській молодіжці університетські виклади, бо укр. студентам вступ до львівського університету заборонений).

Порівнати тепер відношенє до української університетської справи і взагалі до вищої освіти на Україні зі сторони совітського правительства і відношенє зі сторони польського правительства. Одні зі своїм приходом до Києва відчиняють укр. університет і Укр. Академію Наук, а другі забороняють вступ укр. мовляти в імені українського народу, тим більше, що давно вже перестали живити. Усі спроби відновленя національної Ради уважають зірвані за спроби гальванізованя давнього трупя.

VIII. Збори українських робітників у Відні визнають весь робочий народ України до завзятої боротьби за здобуття революції на Україні. Збори константують, що український народ переходит тяжку кризу з причини зради контрреволюціонерів — однак в своїй боротьбі не устане так довго, поки не закріпнїть власть працюючих мас та усіх здобутків революції на сильній зєднаній Україні.

Поставлену тов. Вітиком резолюцію прийняли зібрані одноголосно.

Заяву делегата тов. Мурського прийняли зібрані одностайно.

На тім голові др. Паламар закрав збори.

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
 НА 856 MAIN STREET.

УЖИВАЙТЕ

Ціна купони і жадайте листи премій в РУСЬКІЙ КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
 654 MAIN ST.
 PREMIUM DEPT.

студентам на львівській університеті і навіть не дозволяють на отворенє приватних на укових курсів в укр мові.

Але "соціаліст" Петлюра "не хоче" з першими говорити, а з другими веде цілий час ріжні торги, віддає їм скільки Галичину і нарешті сам опиняєт ся у Варшаві в гостині (здаєт на завігді) у Пискувського...

"Чи се не по "народному", чи не по "соціалістичному"..."

Віденський "Укр. Прапор", львівський "Вперед" і другі петлюрівські газети в Європі подають, що в договорі між польським правлінем і агентами Петлюри у Варшаві, віддали Польщі скільки Галичину є точка, в котрій говорит ся, що в разі перевеленя Петлюричима земельної реформи на Україні, не має ся заціпати маєтків польських дідичів.

Ся точка в петлюрівсько-польським "договорі" се є одні більше доказ, що Петлюра і його братія вели "народну" "соціалістичну" політику.

Вон.

САМИ ПРО СЕБЕ.

Пишучи про Петлюру і його правительство ми ніколи не називали тих панів грубими, "неприличними" словами, а лише доказували на підставі їх власних інформацій їх буржуазно-юлкайської політику (розумієт ся, о скільки на се дозволяли місцеві обставини). Ми навіть ніколи не закидали Петлюровим міністрам їх жади наживи народним багатством і т. п., що, як оказуєт ся низше поданою, в дійсності було, а лише обмежували до критики Петлюрової братії так би сказати з ідейного, з принципіального боку. А що "панове з камінецької загороди" (вистів "Укр. Пр.") заслужили були на інакше трактованє, про се свідчить віденський "Український Прапор", не соціалістична ані більшовицька газета, а "цирков українська", націонал-демократична газета, котра весь час попірала політику Пелюрівців. Згадана газета в однім з останніх чисел в редакційній статті пише сідуюче:

"Кілька дохвищівських владі темних духів відстохнула від співпраці і стероризувала усі правіцкі українські кола (от за чим плаче! — зам. скл.). Тимсамим зрозумілою річчю являєт ся обставина, чотири Диктатор (Петрушевич) а хотів отсім злочинням і бо-

жевільним в одній особі віддати останню опору правового ладу на Україні — галицькій армії. Але тимсамим також ясно, чому винявля Тішак собак там і тут цїкувала на нашу армію і Диктатора. Саміж панове "міністри" et tutti quanti до кінца знали тільки одно — судорожно і за всяку ціну держати ся влади, теплих місць, які давали спромугу загортати довгими руками лишні міліончики, вивозити їх за кордон і тут пропавити їх та протрачувати без струму..."

Ось вам і "компліменти" на адресу Петлюри та його "міністрів", ось вам і закиди проти них, яких ще дотепер ніхто не підносили. Тут маємо і "кільку дохвищівських" владі темних духів", і "алочинців і божевільних в одній особі", і "винайяту тічно собак", яка "цїкувала на нашу армію і Диктатора", і "міністри" (в знаках наведевдя), і "довгі руки" у тих "міністрів" та їх зашукників до "лишніх міліонів", і вивожене тих міліонів за кордон і там пропаванє їх та протрачуванє без струму. І все те в сторінках "широку української", петлюрівської газети.

Від себе ми не повторяємо ані заперечуємо више сказаного. Чи так воно було, лишаємо до осуду самим читачам. Так ганебний і скандальний кінець петлюрівської авантюри якнайкраще показує, хто був Петлюра і його братія, та яку вони вели "політику". Від себе скажемо лише, що коли би так про "національного героя" і його "міністри" писали "У.Р.В.", як отсе написав "Укр. Прапор", то одна укр. церковна газета в Канаді зараз кричала би, що ми виступаємо проти всего, що українське.

Совітська влада на Україні.

МОСКВА, 17 грудня.— Для встановленя сильної селянсько-робітничої влади на території звільненої совітської України отворено воєний український революційний комітет в складі Револьвського, Мануйльського, Лопатинського і представників українських комуністів, бо ротьбістів, лівих есерів і меншости боротьбистів. Сей комітет звернув ся до трудового населеня України з відозвою, в якій говорить ся:

"Вибіла остання година звільненя робітничо-селянської України. Вільна незалежна українська соціалістична республіка повстає знова. Вона іде в руку з російською совітською республікою. Обєднанє їх армії в єдину російсько-українську червону армію буде служити запорукою мішности сєго союзу. Як тільки більша частина України буде звільнена від білогвардейців, зараз же буде скликано 4-ий всеукраїнський радянський з'їзд".

Senor CARLES OSSO
 СКРИПАЧ І ІНСТРУКТОР
 758 FRITCHARD AVE.
 Winnipeg, Man.

Число 4.
 Андрейчук.
 ПРОМИСЛОВА
 Головні удоско...
 од 1820—1830 рр.
 ст видатности пр...
 аняно-ткацкім пр...
 Роки.
 819—21
 829—31
 844—46
 З огляду на ск...
 иривати ся і не т...
 ританії стаї пере...
 и, крім видатно...
 кі ця, якими бу...
 унікація з тими р...
 Супохупний...
 ий з великими ко...
 ою, і через се ан...
 і на заграничн...
 які некорисні умо...
 аничу дорогу і п...
 ше першу желан...
 ом, а в 1838 роц...
 о Нью Йорку. В...
 елізійсь по всім...
 сітєво охопили в...
 Удосконаленє...
 де винахід подібн...
 ив через многі п...
 і, так, промисл...
 ий текстілний г...
 ою ший рїд д...
 рядне — як каж...
 каство. А одно...
 ію в більнях, р...
 революція в пря...
 відділюваня...
 можливим втвір...
 немали нові пр...
 революція в спос...
 еробвсти зробила...
 фінанс суспільно...
 и і перевозу. Т...
 ого суспільства...
 го землеробства...
 неслом, показали...
 фактурної продук...
 концентрацією...
 сь, з тієї колїон...
 значні зміни, — т...
 іри були виві...
 дуєт в незнос...
 ихорядочного б...
 іром, в котрім...
 капіталів і робоч...
 нововтвореними...
 іє продукцію...
 стємю будованя...
 приспособлені, в...
 промислу посере...
 їх доріг, морськ...
 огляді маси жє...
 топоти, порізати...
 і сторони, таки...
 мануфактурний...
 безсилним.

ВІСТІ З УКРАЇНИ І ДРУГИХ КРАЇВ ЄВРОПИ.

Як живе галицьке населення?

Львівський "Вперед" під пописним наголовком лише слідуюче: Газети широко розписують ся про страйк робітників в нафтовому промислі Бориславщини. Страйк хочуть прокламувати робітники змушені голодом. Цини найнеобхідніших середників до життя є страшно високі. І так тонка соли коштує 6 кор., кіло цукру 80 кор., кіло цибулі 10 кор., кіло ма-сла 80 кор., літра молока 8 кор. Одно найбільше маринаркове убрале 2.000 кор., пара чобіт до роботи 2.500 кор., ліхот роботи черевні коштують 800кор. Дійсний рай, в якому голодує та мре бідне населення!

Реквізиції у Львові.

Інтендант Д. О. Г. розпочала ревізію та реквізиції такі річні як скуру та сукно, потрібні для військових цілей. Кількаденні ревізії показали, які ще складаються ся у різних спекулянтів. Скри наведено зразу кола 4.000 кр. але за день в магазинах спеціального бюра "Наша сконфісковано скуру вартости ві мільона корон. Всі ті матеріали будуть зжити для війська.

Страйк в Бориславі.

Дня 10 грудня м. р. вибух страйк нафтових робітників в Бориславі. До страйку прилучили ся також адміністраційні робітники. Страйк обняв цілий Бориславсько-дрогбицький нафтовий басейн. Перебіг цілком спокійний. Працівники старали ся втихомирити страйк ще в початках. Обидві пертракції вже розпочали. Причиною страйку тяжкі апропізаційні відносини. В неділю відбуло ся спільне засідане Робітничий Рад Борислава, Дрогбицької і Східницької, на яким ухвалено розпочати страйк.

Посмертні вісті.

Іван Верхратський, виступавший професор львівської академічної гімназії, відомий дослідник природничих наук і автор численних праць і підручників з області природознавства та природничої номенклатури, член українських наукових товариств, помер дня 29 листопада 1919 р. у Львові в 74 році життя.

Петлюра творить нове правителство... в Варшаві.

Львівський "Вперед" з 17 грудня м. р. доносить: На підставі інформацій "Kurjer-a Polsk-ogo, отаман Петлюра, який зараз знаходиться в Варшаві, організує новий уряд Української Республіки. Буде се кабінет фаховий, коаліційний, з перевагою умірованих членів і резидуватиме в Кам'янці.

Д-р Дуликевич розстріляний.

"Газета Поранна" подає з вірогідного джерела, що відомого провідника галицьких москвофілів адвоката з Коломиї д-ра Дуликевича мали розстріляти в Ташкенті більшовики. Він втік до Росії ще в часі відвороту російських військ з Галичини і там оставивсь час.

Розлам серед фільварочної служби в Польщі.

Дня 6 грудня відбув ся в Варшаві з'їзд професійного союзу фільварочної служби. В часі нарад комуністи й Трупа Тугута зробили сесією національним заяву соціалістів, що се дозволяють критикувати програму П. П. С.

Бересте.

Польська скружна влада Берестейщини заборонила спровадувати й читати українські книжки й газети в цілому окрузі; прислали газети конфіскують ся. Російські газети не тільки що дозволяють, але навіть допомагають їх дістати. Всі урядові оголошення являють ся на польській та московській мові.

Волин.

При повітових Земствах в Рівні та Дубні завшено діяльність земських кас дрібно-го кредиту. Крім шкоди всего населення, поносять шкоду в першій мірі ті особи, що улюкували свої капітали в тих касах. Відношене влади до кооператив не краще. Місцеві влади не признає реквізиції товарів та переводить реквізиції товарів. Так приміром в рівненській повітовій Союзі забрали вартости 150 тисяч карбованців.

Безробітні в Польщі.

В Польщі знаходиться ся тепер 260 тисяч безробітних. Сама Лодзь мала з початком листопада м. р. 57.000 промислових робітників без праці.

Забрані довги Польщі.

Після з'їзду міністерства скарбу, польські заграничні довги виносять 9 мільярдів 164 мільонів франків.

З табору в ПИКУЛИЧАХ.

82 похоронів одного дня. — Як хоронять померлих? Перемиський "Nowiny Poniżdziankowe" з дня 1. грудня доносить:

Селянські бути на Волині.

"Курер Львовский" з 18 грудня м. р. подає слідууючу телеграму з Варшави: "В околицях Проскурова" і Староконстантинова, вибухають селянські бути на таї аграріїв, а також з причини великих контрибуцій, які накладують на тамтешнє населення відділи Денкіна. Відділи накладуючі контрибуцію мотивують свій "поступок тим" що се є кара за рабунок, якого мало допустити ся місцеве населення на державним маєтку".

Епідемія тифу в Перемишлі.

В місті в застрашаний спосіб шириться ся тиф. До міста переїс ся від пикულიцького табору, де ще сьогодні занедажує по кількадесять осіб кожного дня. Занедажує також командант табору та лікар д-р Шнайдер. Перемиський лікар д-р Мангайм, який навістив двох хорих тифом, захворів також. В місті тиф шириться ся головню на Засяно, де щедня є по кілька випадків. Наслідком переповнення загального шпиталю, хорих полишено дома, через що епідемія ще більше поширилась. Тиф поновив ся теж в арештах тутешнього військового суду.

Пикულიчі.

На останньому засіданні перемиської ради міста, соціалістичний радний д-р Дерш в довший рефераті представив справу табору полонених в Пикულიчах.

Денкініяда.

В останніх днях денкінію по завзятих боях з більшовиками зайняли Бердичів і по вступлено до міста, як звичайно, уладили великий погром Жидів.

Денкініські погроми в Бердичеві.

В останніх днях денкінію по завзятих боях з більшовиками зайняли Бердичів і по вступлено до міста, як звичайно, уладили великий погром Жидів.

Денкінію граблять населення.

Відділи Денкіна по занятю Нової Ушиці грабили населення, що викликало повстання одні офіцери і двох козаків вбито серпами.

Кривавий шлях Денкініяди.

Російські газети подають докладний спис тих осіб, що погвинили запіозорили о большевизмі. Протягом останніх трох місяців Денкінівці розстріляли 13.850 осіб.

Вячність для Денкіна.

Помішники тираспольського повіту, яким Денкіні віддав їхні маєтки, подарували йому 700 десятин землі.

Денкіні признає (!) Східну Галичину Польщі.

Місія генерала Денкіна, яка перебуває в Варшаві, заявила, що Денкіні годиться в цілому на жадання Польщі що до східних границь і що до Східної Галичини.

Видаляють Жидів.

"З Будапешту мають бути виділені всі галицькі Жиди" також з бушної "Конгресівка". Их виділять окремими поїздами до концентраційних таборів. Має відіхати 25-30 тисяч людей.

Україна на семім совітським конгресі.

В Москві відбув ся семий конгрес совітів. Прибуло 1200 делегатів, з них 1130 комуністів. Представник України Раковський промовив в імені українського уряду так: "В імені робітничо-селянської України вітаю депутатів сегого з'їзду совітів, в їх особах всіх робітників і селян Росії. Червоноросійській армії, яка вже звільнила Чернігавщину, княжесь скремо". Далі говорить Раковський про тяжкі дні на Україні. На його думку, головню умовою для перемоги на Україні є єдиний фронт соціалістичної Росії. Доля робітників і селян України міцно звязана з долею російського пролетаріату і селянства". Закінчив свою промову Раковський словами, що Україна і на далі буде йти разом з Росією.

За злукою з совітською Росією.

"Газета Поранна" приносить з Відня через Букарешт слідууючу телеграму: "З'розбитої української армії около п'ять тисячів жовнів перейшло на сторону червоної армії. Певна група українських політиків заявила ся за концешію влучення із совітською Росією і разом з ними підняли ся акції проти добровольчої армії Денкіна.

Мазепи на стороні більшовиків.

Віленський "Світ" подає, що частина українського уряду з Мазепою на чолі перейшла по недіах української армії на сторону більшовиків враз з частиною української армії. "Світ" подає, що з більшовиками получили ся також міністер Безпалко і Вітик.

Одушевлене серед населення.

Большевицька "Правда" доносить, що серед населення дуже велике одушевлене ізза по бід над Денкіном. Робітничє населення масази зголущується в ряди червоної армії. Совітська републіка заключить мир шойно тоді, коли Денкіні цілком буде побіджений.

Польські соціалісти проти статуту для сх. Галичини.

На нараді начальнісі управи П. П. С. у Варшаві крім справченті партійних трактовано також справу провізорії в східній Галичині, яку реферував Морачевскі. "Принято такі резолюції:

Остерога перед еміграцією до Франції.

Краківський "Gonieg" одержав письмо від польського робітника перебуваючого у Франції, в яким він звертає увагу польських робітників в краі, які задумують їхати до Франції, що плата вносить 7-12 франків, а квота потрібна на удержане одної особи виносить найменше 12 франків денно. Приїзд з родиною був би великим ризиком.

Мирський договір між англійцями і Угорщиною готовий.

Текст мирового договору держав антанти з Угорщиною вже виготовлений. Обіймає він 132 артикулів. Поладане господарських справ стоїть в тісній звязі з англійськими інтересами на Балкані. Дунай має бути уміжнароднений і будапешт стане осередком англійської торгівлі на Балкані. Біля Будапешту має бути висечений військовий порт і торговий двірще. Угорщина буде обійматися 14 комітатами. В протязі 25 літ має заплатити 18 мільярдів корон та взяти на себе 5-ту частину довгів бушної Австрії. Про форму уряду буде рішати народне голосування, але поворот Габсбургів до влади є договором заборонений.

Україна на семім совітським конгресі.

В Москві відбув ся семий конгрес совітів. Прибуло 1200 делегатів, з них 1130 комуністів. Представник України Раковський промовив в імені українського уряду так: "В імені робітничо-селянської України вітаю депутатів сегого з'їзду совітів, в їх особах всіх робітників і селян Росії. Червоноросійській армії, яка вже звільнила Чернігавщину, княжесь скремо". Далі говорить Раковський про тяжкі дні на Україні. На його думку, головню умовою для перемоги на Україні є єдиний фронт соціалістичної Росії. Доля робітників і селян України міцно звязана з долею російського пролетаріату і селянства". Закінчив свою промову Раковський словами, що Україна і на далі буде йти разом з Росією.

За злукою з совітською Росією.

"Газета Поранна" приносить з Відня через Букарешт слідууючу телеграму: "З'розбитої української армії около п'ять тисячів жовнів перейшло на сторону червоної армії. Певна група українських політиків заявила ся за концешію влучення із совітською Росією і разом з ними підняли ся акції проти добровольчої армії Денкіна.

Мазепи на стороні більшовиків.

Віленський "Світ" подає, що частина українського уряду з Мазепою на чолі перейшла по недіах української армії на сторону більшовиків враз з частиною української армії. "Світ" подає, що з більшовиками получили ся також міністер Безпалко і Вітик.

Одушевлене серед населення.

Большевицька "Правда" доносить, що серед населення дуже велике одушевлене ізза по бід над Денкіном. Робітничє населення масази зголущується в ряди червоної армії. Совітська републіка заключить мир шойно тоді, коли Денкіні цілком буде побіджений.

Польські соціалісти проти статуту для сх. Галичини.

На нараді начальнісі управи П. П. С. у Варшаві крім справченті партійних трактовано також справу провізорії в східній Галичині, яку реферував Морачевскі. "Принято такі резолюції:

Остерога перед еміграцією до Франції.

Краківський "Gonieg" одержав письмо від польського робітника перебуваючого у Франції, в яким він звертає увагу польських робітників в краі, які задумують їхати до Франції, що плата вносить 7-12 франків, а квота потрібна на удержане одної особи виносить найменше 12 франків денно. Приїзд з родиною був би великим ризиком.

Мирський договір між англійцями і Угорщиною готовий.

Текст мирового договору держав антанти з Угорщиною вже виготовлений. Обіймає він 132 артикулів. Поладане господарських справ стоїть в тісній звязі з англійськими інтересами на Балкані. Дунай має бути уміжнароднений і будапешт стане осередком англійської торгівлі на Балкані. Біля Будапешту має бути висечений військовий порт і торговий двірще. Угорщина буде обійматися 14 комітатами. В протязі 25 літ має заплатити 18 мільярдів корон та взяти на себе 5-ту частину довгів бушної Австрії. Про форму уряду буде рішати народне голосування, але поворот Габсбургів до влади є договором заборонений.

Україна на семім совітським конгресі.

В Москві відбув ся семий конгрес совітів. Прибуло 1200 делегатів, з них 1130 комуністів. Представник України Раковський промовив в імені українського уряду так: "В імені робітничо-селянської України вітаю депутатів сегого з'їзду совітів, в їх особах всіх робітників і селян Росії. Червоноросійській армії, яка вже звільнила Чернігавщину, княжесь скремо". Далі говорить Раковський про тяжкі дні на Україні. На його думку, головню умовою для перемоги на Україні є єдиний фронт соціалістичної Росії. Доля робітників і селян України міцно звязана з долею російського пролетаріату і селянства". Закінчив свою промову Раковський словами, що Україна і на далі буде йти разом з Росією.

За злукою з совітською Росією.

"Газета Поранна" приносить з Відня через Букарешт слідууючу телеграму: "З'розбитої української армії около п'ять тисячів жовнів перейшло на сторону червоної армії. Певна група українських політиків заявила ся за концешію влучення із совітською Росією і разом з ними підняли ся акції проти добровольчої армії Денкіна.

Мазепи на стороні більшовиків.

Віленський "Світ" подає, що частина українського уряду з Мазепою на чолі перейшла по недіах української армії на сторону більшовиків враз з частиною української армії. "Світ" подає, що з більшовиками получили ся також міністер Безпалко і Вітик.

Одушевлене серед населення.

Большевицька "Правда" доносить, що серед населення дуже велике одушевлене ізза по бід над Денкіном. Робітничє населення масази зголущується в ряди червоної армії. Совітська републіка заключить мир шойно тоді, коли Денкіні цілком буде побіджений.

Польські соціалісти проти статуту для сх. Галичини.

На нараді начальнісі управи П. П. С. у Варшаві крім справченті партійних трактовано також справу провізорії в східній Галичині, яку реферував Морачевскі. "Принято такі резолюції:

Остерога перед еміграцією до Франції.

Краківський "Gonieg" одержав письмо від польського робітника перебуваючого у Франції, в яким він звертає увагу польських робітників в краі, які задумують їхати до Франції, що плата вносить 7-12 франків, а квота потрібна на удержане одної особи виносить найменше 12 франків денно. Приїзд з родиною був би великим ризиком.

Мирський договір між англійцями і Угорщиною готовий.

Текст мирового договору держав антанти з Угорщиною вже виготовлений. Обіймає він 132 артикулів. Поладане господарських справ стоїть в тісній звязі з англійськими інтересами на Балкані. Дунай має бути уміжнароднений і будапешт стане осередком англійської торгівлі на Балкані. Біля Будапешту має бути висечений військовий порт і торговий двірще. Угорщина буде обійматися 14 комітатами. В протязі 25 літ має заплатити 18 мільярдів корон та взяти на себе 5-ту частину довгів бушної Австрії. Про форму уряду буде рішати народне голосування, але поворот Габсбургів до влади є договором заборонений.

Dr. Hans Herschman

ЧОТИРИ РОКИ В ВІДСЬКІМ ГЕНЕРАЛЬНІМ ШПИТАЛІ. 341 SOMERSET BLOCK. Спеціаліст по жіночим і мужським слабостям. Урядові години: — від 1.30 до 3.30; — від 6.30 до 8 вечором. Телефон офісу: — МЕРІН 1476; Телефон резиденції: — ШЕРВУК 738.

УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

в КАМЕНЕЦЬКОГО. Це є одинок, в якій виготовляє ся рецепти совісно і точно — після вказівок лікаря. Пан Каменецький має довголітню практику в приробляючи репет на лікарств, який також був антикарем в військово шпиталі в Вінніпегу. Вислайте ваші рецепти з провінції, а отримаєте ваші лікарств негайно відворотного поштою. KAMENETZKY'S DRUG STORE 531 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

НОВА УКРАЇНСЬКА РЕСТАВРАЦІЯ

під ч. 624 Main Стр. (на розі Logan і Main ул.) під назвою: ROYAL LUNCH COUNTER. Властителям і управителям сестрарств є І. КУЧЕР, бушній шеф реставрації Robinson і Boston Lunch. Хто заходив попередню до "Бостон Лонч" той признає, що діявав найліпше в місті. Заходьте до нашої реставрації, де за малі гроші дістане богато смачних страв і добру обслугу.

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

- Історія боротьби віри з наукою. — Дж. Дрепер ... \$1.50
Початок родини, приватної власности і держава. — Ф. Енгельс ... 1.00
Філософія Соціалдемократії. — І. Динген, в опр. 2.00
Словар чужих слів, числится поперх 12.000 слів, зладили Др. З. Кузеля і М. Чайковський ... 2.00
Селянство і Соціалдемократія. — В. Левинський40
Серед вічних снів і ледів. — В. Лукневич30
Новітня суспільність і церква. — Др. Т. Бартошек35
Патріотизм а соціалізм. — Рис25
Народність і її початки. — К. Кавкі25
Нове євангеліє. — П. Вертоля15
Нація як правда ідея і інтернаціонал. — Др. К. Реймер20
Звідки взяв ся чоловік. — Е. Гуцайло25
Чому женщины жадають політичних прав. — Д. Клушинська15
К. Маркс, його життя і наука. — Е. Гекер15
Цар голод. — А. Бах35
Про походжене та розвиток мов. — Н. Рубакін25
Казка про сотворене світа; гумористична поема — 15
Також маємо на складі більше ріжнородних книжок, жадайте наш каталог.
Всі замовлення і моней ордери просить ся слати на адресу: "HOLDS PRAWDY" Book Publishers 119 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Dr. S. RODIN

кий шойно повернув з фронту після служби з сербською армією на фронті в Салоніках і вітан в Мурманску в Росії, отворив МЕДИЧНИЙ ОФІС в Вінніпегу в Royal Bank Building, на розі улиц Main & Selkirk. Телефон: СТ. ДЖАН 3915. Урядові години — від 2 до 4 по полудні і від 6 до 8 вечором. Резиденція — 390 Флора Евно, — Телефон рез. — Ст. Джан 2774.

ФРАНЦУСЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТИ ПРИЗДУ ПОЛЬСЬКИХ РОБІТНИКІВ ДО ФРАНЦІЇ.

Варшавський "Робітнік" пошичує лист секретаря федерації професійних союзів у Франції Шовена в справі висланих робітників з Польщі до Франції. Сей лист звучить:

Остерога перед еміграцією до Франції.

Краківський "Gonieg" одержав письмо від польського робітника перебуваючого у Франції, в яким він звертає увагу польських робітників в краі, які задумують їхати до Франції, що плата вносить 7-12 франків, а квота потрібна на удержане одної особи виносить найменше 12 франків денно. Приїзд з родиною був би великим ризиком.

Мирський договір між англійцями і Угорщиною готовий.

Текст мирового договору держав антанти з Угорщиною вже виготовлений. Обіймає він 132 артикулів. Поладане господарських справ стоїть в тісній звязі з англійськими інтересами на Балкані. Дунай має бути уміжнароднений і будапешт стане осередком англійської торгівлі на Балкані. Біля Будапешту має бути висечений військовий порт і торговий двірще. Угорщина буде обійматися 14 комітатами. В протязі 25 літ має заплатити 18 мільярдів корон та взяти на себе 5-ту частину довгів бушної Австрії. Про форму уряду буде рішати народне голосування, але поворот Габсбургів до влади є договором заборонений.

ВСЯ ЧИ

об глухо-німих нерів. з соціалістичних ді у Швеції підня для приеднаня до ної справ глауходя, як досі похов справ була владування гідно тогочасній основі волюційній класу, який розвивав нито. Дякуючи же дільногого тора Лінгберга мніми товариші вмаків брати учинному життю. Дякувати виходить у щодній тижневиків щодній Товариш

Антанта зажа

вчинні видачі вих тайн, які відна воно до хемічного промислу. При вь ся на артику до договору, в як Німеччина ма державам агіт провладана усі матеріялів.

В Мідані в Італі

італійско-російське товариство в мрі! для імп експорту з неї надовий капітал вносить 3 м

Італійський ур

форційні амуніції виступають в італійські соціалісти вживають сей соблення пролетаріату з Чехословаць лавією.

Австрійську во

шила розділяти між Угорщиною, Грецією, Румунією, Польщею та Італією, Італія арматі з тих ко

Америка готови

Поль ВАШІНГТОН, секретар війни щогодня перед ісією для сред що Злучені Держави правителство дефінітивній ування Польщі ріалів і живност ій в той спос походу боль кід. В американськх кругах Польщі є одним з найнебезпечн

Мурини домага

Держ ВАШІНГТОН, Перед палаюю міцією ставали ставники мурин мадали ся, аби вратом Злучених вано окрему ді збрано би мурин не село краю.

Один з деде

Мелден з Ст. І. сті, що бузобу краї державу Гранде, потрібну відступилистей Тексас. ікря краю була ринів, однак пчених Держав.

Зачали випус

НЮ ЙОРК, нувшої ночі І. Айленд девяти замкнено там вана. Між Вайнштайн, ського бюра каже, що іде гтоу" лому Мартенсові, совітського іскія має злізати ською комісі дже російсь сім краю. Ко зложив \$1.000

Роза Вайс,

що борються рить, що з держать на Б депортаванні два десята ннших деп ливности не точних доказ було депорту

